

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Hr. Niels Westerby sagde, at hvis socialdemokratiet ville stemme for disse forslag, var de ikke længere parade-forslag. Nej, så var det letsindighed, hr. Niels Westerby, og det indlader vi os ikke på i de ting, vi skal prioritere for. Jeg vil understrege, at når hr. Niels Westerby siger, at man ikke har haft tid til at sætte sig ind i tingene før, er det jo ikke rigtigt. Hr. Niels Westerby har været repræsenteret i investeringsudvalget, hvor vi for ganske nylig i det sidste møde, vi havde, diskuterede netop disse problemer om Københavns universitet. Der rejste sig ikke en røst fra hr. Niels Westerby's parti om at få nærmere oplysning om disse ting. Man har haft et godt grundlag at arbejde på, man har bare syntes, at dette her var praktisk og hensigtsmæssigt, fordi det var oppe i tiden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Jeg skal på dette tidspunkt bare sige ganske kort om hr. Niels Westerby's forslag, at det forekommer også mig sjusket. Hvis man har beskæftiget sig noget alvorligt med undervisningsområdet, er der én ting, man er blevet ganske klar over; det er, at man ikke kan pille en enkelt ting ud og prøve at lovgive for den og så stadig bevare en sammenhæng i vort uddannelsesbillede. Jeg kunne godt lide at spørge hr. Niels Westerby, om han har nogen som helst forestilling om, hvilke krav dette, at man nu pludselig tager en enkelt bevilling ud til Københavns universitet — ikke tænker på de andre universiteter, men bare piller denne enkelte bevilling ud — vil stille til uddannede akademikere, og ved han, om disse er til stede?

Diderichsen: Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om det sidste emne ud over, at jeg dog gerne vil sige, at man kan jo ikke kalde et nødskrig for en forplumring, og det drejer sig virkelig om et nødskrig fra rektor for Københavns universitet.

Jeg vil derfor gerne føje til de øvrige bemærkninger, at man her på tinget fra alle sider er klar over — det fremgik af diskussionen om universitetscentrene for nogle uger siden — at der var særlige vanskeligheder ved Københavns universitet. Vi ved jo godt alle sammen, at der er vanskeligheder over det hele, og vi er alle medansvarlige for de forsømmelser, der er sket på dette område i mange år; vi har ikke været forudseende nok, men det er en kendsgerning, at forholdene er ganske særlig fortivlede ved Københavns universitet, og det er baggrunden for, at vi synes, det var rimeligt, alt taget i betragtning, at fremføre dette nødskrig også her i tinget.

I øvrigt vil jeg gerne føre tinget ind i lidt køligere luftlag, om jeg så må sige, idet jeg vil have lov at sige en lille smule om de videnskabelige biblioteker under kulturministerens budget.

Jeg vil gerne lægge et godt ord ind for dette område. Man kan måske sammenligne dette område med de bekendte beskedne børn, som ikke siger noget eller i hvert fald ikke siger ret meget og i en høflig tone, men heller ikke får noget eller i hvert fald ikke ret meget. Vi har jo hørt den socialdemokratiske ordfører, hr. Lysholt Hansen, udtrykke sit partis iver for at støtte forskningen og den højere uddannelse, og her er nu virkelig et punkt, hvor det kan vise sig, om denne iver består i mere end smukke ord, om der virkelig står en vilje bagved.

Det er nemlig således, at det er en livsbetingelse for udviklingen af forskning og højere uddannelse, at der står et righoldigt, omfattende og i biblioteksteknisk henseende fuldt ud moderne videnskabeligt biblioteksvæsen til rådighed; uden et sådant vil både forskning og undervisning og selvstudium mangle de nødvendige arbejdsredskaber, det vil så at sige være som en smed uden forhammer. I forbindelse med den stærke og nødvendige udbygning af universiteter og andre højere læreanstalter bør det atter og atter påpeges, at udbygningen af de